



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 11. Cardinalis Noaillii fluctuatio circa acceptationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

reservavit, eamque omnibus aliis Curia-
riis ac Tribunalibus interdixit.

Sæc. XVIII.
A. C. 1720.

§. XI.

*Cardinalis Noailii fluctuatio circa
acceptationem Constitutionis.*

Ad reddendam Ecclesiæ Gallicanæ pa-
cem nil reliquum videbatur, quam
sincera Cardinalis Noailii acceptatio;
quamvis enim ad pacis consilia ab Epi-
scopis proposita & approbata sese haud
difficilem monstraret, postquam vero
suam epistolam encyclicam ad Parochos
suos Romæ proscriptam compererat,
in concordia conditiones descendere
haud ultra voluit: acrius vero tan-
quam datæ fidei immemor a Regni Re-
gente objurgatus, hanc repugnantiam
sibi tandem summopere funestam suo-
que honori exitiosam fore reputabat; un-
dique enim contra se suamque Instructio-
nem Pastoralem, & appellationes fa-
mosos spargi libellos, seque ea destituti
auctoritate viderat, qua Ecclesiasticos
sibi adhærentes contra vexationes
a suis Episcopis acceptantibus & a Rege
jure irrogatas tueri valeret: unde ti-
mebat, ne eorum quamplurimi Regiæ
indignationi succumbentes, serius aut
citius a suis appellationibus desisterent,
& fors Constitutionem *pure ac simplici-*
ter

*Dorjann.
Journal t. 2.
p. 3. & II.
ac seqq.*

Sæc. XVIII. ter acceptarent, proin imminuto de
 A C. 1720. hærentium numero ipse solus factionis
 quæ Gallicanam Ecclesiam tandiu fœde
 proscidisset, Antesignanus & pertinax
 schismatis fautor non sine maximo
 minis sui dedecore audiret; & pro schis-
 matico & in fide suspecto haberetur.
 Insuper adversa valetudo, memoria
 infelicitas, viresque laboribus exhaustis
 proximam præfagiebant mortem,
 cujus recordatione anxii obruebatur
 curis, qualiter coram Divino Judoce
 comparere, & de ortu & præsentis con-
 troversix progressu ac exitu rationem
 reddere posset.

Inquietissimus quoque cogitationum
 turbo ejus circumsonabat animum
 funesta recordatione demersum ob
 turbatum rerum statum, in quo
 obitum suum re nondum decisa
 cesin suam, Facultatem Theologicam
 cunctosque sui exempli sequaces re-
 queret, ac Successoris fors Pontificis
 ac Jesuitis addictissimi vindictæ & in-
 dignationi exponeret. Viderat etiam
 quamplurimos Episcopos pacis compo-
 sitioni accessisse, & mandata, quibus
 sese ab appellantium communione se-
 gregare testantur, in promptu habere.
 illos quoque, qui antea arcto amicitix
 vinculo, & opinionis consensu sibi jun-
 ctos noverat, sese ab ejus confortio
 abrum

abrupte, Aulicos tam diuturnæ dis- Sæc. XVIII.
 fensionis tædio affectos hoc negotium A. C. 1720.
 tandem finiri ardentè peroptare, &
 Regentem ipsum Acceptantibus oppido
 propitium, Appellantibus vero omni
 data occasione infensum esse. Nec ma-
 gis benignam sortem sibi ab ipso Rege
 paulopost ad Regni clavum admovendo
 polliceri poterat, cum omnes, qui nunc
 ejus latera stipabant, sibi minus pro-
 pensos nosset: nec etiam ignorabat,
 Parisiensis Parlamenti auctoritatem op-
 pido imminutam esse, ejusque decreta
 ab Argensonio ferme semper irritari,
 vel corrigi, Provinciale Parlamentum
 vilipendi, Gratianopolitanum, Divio-
 nense, Bisantinum, Duacense &c. Ultra-
 montanis opinionibus inhærere, ce-
 tera vero a pristino suo ardore pluri-
 mum remittere, appellantium nume-
 rum diminui, exteros Episcopos im-
 mote summo Pontifici, ejusque de-
 cretis adhærere, & potissimos Franciæ
 Episcopos firmatæ pacis negotiationi
 accessisse, ipsamque Parisiensem Diæ-
 cesin contra Archiepiscopi sui pertina-
 ciam haud dissimulanter insurgere.

Hæ pluresque aliæ rationes Noail-
 lii animùm tandem ad acceptandam
 Constitutionem magis propensum red-
 debant, sibi tamen minus decorum ra-
 tus, si eam pure & simpliciter ac sine
Hist. Eccles. Tom. LXX. Hh pro-

Sæc. XVIII. propriis explicationibus reciperet, ma-
A. C. 1720. datum seu Instructionem Pastoralem
 confecit, quam etiam exeunte Men-
 Julio Franciæ Cancellario exhibuit,
 cujus tamen suafu nonnulla ad verum
 Bullæ sensum magis explanandum ne-
 cessaria addidit.

§. XII.

*Idem Cardinalis a Coveto Abbate
 acceptandam & promulgandam Con-
 stitutionem permotus.*

Act. publ. **Enimvero** Cardinalis Noaillius sum-
Const. p. 615. mandatum unacum notis a Can-
 cellario suggestis Rohanio Cardinali &
 sex Episcopis Appellantibus tradidit,
 ast Rohanius multa adhuc alia omnino
 corrigenda censuit, ipso Cancellario
 hujus immutationis necessitatem agno-
 scente. Verum Noaillius a sua senten-
 tia ne latum unguem ultra recedendum
 ratus, proximam concordix spem
 ejusque complementum elusit: Ea res
 Philippum Regni Regentem ad extre-
 mas conjecit angustias, quocirca ult-
 mum admoturus arietem, Covetum
 Abbatem Virum doctrinæ præstantia
 & eloquentiæ efficacia insignem ad Car-
 dinalem ablegavit. Hic ergo summa
 verborum pondere eidem expoluit,
 quod si ulterius confectæ pacis negotio
 acce-